

- 2) Czy pomimo zakwalifikowania IVPEE jako podatek środowiskowy podatek ten realizuje zasadniczy cel budżetowy poprzez opodatkowanie w taki sam sposób działalności w zakresie produkcji oraz włączenia do systemu energii elektrycznej, niezależnie od intensywności tej działalności i jej wpływu na środowisko, z naruszeniem art. 1, art. 3 ust. 1, 2 i art. 3 ust. 3 lit. a) w związku z art. 2 lit. k) dyrektywy 2009/28/WE?
- 3) Czy należy interpretować, że zasada wolnej konkurencji i promowania energii ze źródeł odnawialnych sprzeciwia się IVPEE w zakresie, w jakim IVPEE zapewnia takie samo traktowanie pod względem podatkowym energii ze źródeł nieodnawialnych i energii ze źródeł odnawialnych, dyskryminując źródła odnawialne i naruszając system wsparcia przewidziany w art. 2 lit. k) dyrektywy 2009/28/WE?
- 4) Wreszcie, czy wspomniana zasada wolnej konkurencji oraz art. 32, 33 i 34 (rozdział VIII, „Organizacja dostępu do systemu”) dyrektywy 2009/72/WE sprzeciwiają się IVPEE ze względu na to, że IVPEE zezwala na dyskryminację pozytywną producentów energii elektrycznej innych niż krajowi, ze szkodą dla producentów hiszpańskich, zakłócając krajowy rynek energii elektrycznej i dostęp do systemu?

(¹) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2008, L 9, s. 12).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 14 marca 2019 r. — DX**

(Sprawa C-227/19)

(2019/C 213/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DX

Organ, którego działania skarga dotyczy: Bürgermeister der Stadt Graz

Uczestnik postępowania: Finanzpolizei

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE i dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (¹) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE (²) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przewiduje bardzo wysokie grzywny, w szczególności wysokie kary minimalne nakładane łącznie na danego pracownika, za naruszenie formalnych obowiązków w przypadku transgranicznego zatrudnienia pracowników, takich jak brak utrzymywania dokumentów dotyczących wynagrodzeń lub brak zawiadomienia centralnego urzędu koordynacji (zawiadomienia ZKO)?

- 2) W wypadku nieudzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 56 TFUE i dyrektywę 96/71/WE oraz dyrektywę 2014/67/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nakładaniu kumulatywnych grzywien za naruszenie obowiązków formalnych w przypadku transgranicznego zatrudnienia pracowników bez bezwzględnej górnej granicy?

(¹) Dz.U. 1997, L 18, s. 1.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 159, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg)
w dniu 20 marca 2019 r. — Wielkie Księstwo Luksemburga/B**

(Sprawa C-245/19)

(2019/C 213/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga

Druga strona postępowania: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7, 8 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ewentualnie interpretowane w związku z art. 47 rzezczonej karty, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego państwa członkowskiego, które w ramach procedury dotyczącej wymiany informacji na podstawie wniosku, ustanowionej w szczególności w celu wdrożenia dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG (¹), wykluczają możliwość wniesienia jakiegokolwiek środka zaskarżenia, w tym sądowego, przez osobę trzecią, która posiada odnośne informacje, przeciwko decyzji, w drodze której właściwy organ tego państwa członkowskiego zobowiązuje ją do udzielenia mu informacji w celu wykonania wniosku o wymianę informacji pochodzącego z innego państwa członkowskiego?